

FELSŐ-ZEMPLÉN

TARSADALMI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN CSÜTÖRTÖKÖN.

SZERKESZTŐSÉG:
Hova a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő: **Fő-utca 220 szám.**

ELŐFIZETÉSI DÍJ: Egész évre 8 kor, fél évre 4 kor, negyed évre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fl.

Kéziratok nem adatnak vissza.
Bérmertelen levelek nem fogadotnak el.
Nyilt-tér soronként 40 fl.

KIADÓHIVATAL:
Hova az előfizetések, hirdetések és nyilttér díjak küldendők: **Landesman B. könyvnyomdája.**

A társadalom büne.

Irtó: **Papp Ferencz**

Az állami életnek két fontos tényezője van. Egyik a kormányzati, másik a társadalmi politika.

Kormányzati politikánk az ország jogos bírálata alatt áll, valahányszor iparunk, kereskedelmünk hiányaival foglalkozunk. Társadalmi politikánk, sajnos, alig foglalkozik e kérdésekkel, pedig ezeket épen neki kell megoldania.

Nincs iparunk, nincs kereskedelmünk: szálló ige. S miközben az egész felelőséget kormányzati politikánkra háritjuk, tétlenül nézzük, hogy a külföld ipara, a külföld kereskedelme uralkodik piacainkon.

Bizony nincs iparunk, nincs kereskedelmünk és miért nincs? Mert nincs sem kereskedőnk, sem iparosunk. Nincs pedig azért, mert felfuvalkodott, gőgös társadalmi befogásunk irtózik a munkáskéztől s kalmárnak nevezi a kereskedőt, kivel csak előszobájában tárgyal az „ur“.

Az ötvenholdas, adósságban nyakig uszó hétszilvafás ember kehes lovai által vontatott ócska batárjában, a jövő évi termésre kunyorált előleggel viszi a fiát gymnasiumba. Nagyságos címet álmodik a csemetének s jogászt, orvost, de mindenesetre urat akar nevelni belőle. S az urfieska legtöbbször csak javítva bukácsol át az osztályokon. Jól tudja az apja, még jobban az anyja, hogy

nem képes tanulni a fia, azért a négy osztályt végzett fiut még sem adja iparosnak. Kiegészíti a szeme szégyenében, megfordulna a sirjában nem tudom, melyik törökverő őse, ha szurtos kezű, kérges tenyerű becsületes iparos lenne belőle. Inkább legyen diurnista — s a szegény gyerek körmöl egész életében, álmodozik a multak fényéről, mivel teletöltötte fejét a papája. Lassankint pedig nehéz viszonyai közepette megundorodik a világtól, önmagától, és vagy sikkszat, vagy csal, és élődik embertársain. Ha pedig célt ér, diplomával kezében, mi lesz belőle? Átka a társadalomnak, stréberje a világnak.

Angliában lordok és pairek iparosok. Vállalataik hire bejárja a nagy világot s neve tiszteletet öbreszt tul a tengeren is. S ezek az acélkirályok, ezek a milliók urai nem kívánnak más címzést, csupán azt, ami mindenkinek kijár, hogy sir, nálunk a legutolsó diurnista ősi cimerén esett esorbának tekinti, ha a kávéházban nem szólítják nagyságos urnak.

Ha csupán emberi hiúság volna, mit sem érdemelne az egész: Azonban, sajnos, ez az urhatnamság nálunk rettenetes következményeket teremtett. Ez az urhatnamság teremtette meg nálunk a tisztviselői pályák tultermelését.

Nincs a világon sehol annyi nonseus állás, mint nálunk. A kataszter végzett urak mendedéke volt, s mikor aztán a végzett urak kilincselése a kegyelmes urak ajtaján itt is tulter-

melést teremtett s a végzett urak különösen fogták fel a földet s az istenadta népet, törvénnyel kellett korlátozni a mendedéket, akkor szerveztek felügyelői állásokat. Van itt nálunk a szeméttől kezdve minden fogható és nem fogható dologra felügyelőség, segéd- és főbiztoság. A selymet, a tejet, a kenyeret, a cukrot, a bort, a szarvas és nem szarvas marhát, a ló- és marhatenyésztést, a csillagokat és a földet, azok eltérését és a delejes voltát, az anyakönyvet, a határt, az erdőt, a vizet, mind felügyelők ügyelik fel; s őket felülvizsgálók vizsgálják felül. Mert hát kis és nagydoromai, felső és alsókapási Kapási Márton kamarási jogcimmal, de földdel nem rendelkező ur nem mehet iparosnak, mert megfordulnak a sirban az ősök.

Iparosnak ki is menne ma? Az a nyomorban sanyalódó gyermek, aki négy elemi osztályt csak a tanítási kötelezettség kényszerére alatt képes elvégezni s akire megváltás a műhely jótékony melege. Az iparos már nem adja iparosnak a saját fiát.

Igy vagyunk a kereskedői pályával is. A kereskedelmi iskolát végzett ifju inkább irtoknak megy, sem mint a pudli elé álljon. Mióta katonai iskoláink vannak, csörgő kardról, aranyos attiláról álmodunk. A drága fiunk hadnagy lesz, milliós feleséget kap, s viszszaállítja a régi udvarház leomlott nemesi cimerét.

Ügyeljünk, évente 400 pezsgőző, wistező, zongorázó tiszthelyettest és hadnagyot termelünk.

TÁRCZA.

A Trisselwand ormán.

I.

A szép asszonyka lebecsájtá az eddig olvasott könyvet, s félig lehunyt szemekkel teljesen odaadta magát az olvasottak impressiójának.

A könyv szokatlanul felizgatta; Marcel Prévost „Demi Vierges-ét” olvasá. Ott pihent mozdulatlanul hátradőlve hintaszékében, abba-hagyta a lóbalást, picinyke lábai nem érintették a parkettet, a babos selyemharisnyákban, a sárgea félcipőkben kacéran kandikálva ki a jupon gazdag csipkéi alul. Duzzadt ajkai közül kicsillantak a fehér fogak, melyek közt sebesen szívta be a szoba meleg levegőjét.

Majd hirtelen felkapta a könyvet, becsapta és a jobbján levő asztalkára lökte.

A zőreje felrezzent a szemközt levő pamplagon szunyókáló férj, ki neje felé fordulva fáradt hangon kérdezte:

— No, mi baj van kedvesem?

Az asszony felugrott a hintaszékből, két karját plasztikus csipőire feszítve, derekát kissé hátrahajlítva s csak ennyit felelt:

— Eh! unatkozom.

A férj, C. báró tábornok, ki idegbaja miatt nemrég nyugdíjaztatta magát, deres hajjal, őszbecsavarodó bajuszszal és — megroppant hátgerinccel, itt az Alpesek közt vonult meg, hogy némileg megreperálja rokkant fizikumát.

Villát bérelt az alt-ausseei tó mellett, így egy óra távolságra lévén a tulajdonképeni fürdőtől — Ausseetől — nem kellett tartania a

veszélyező társaságról, mert a többi itt nyaraló villa tulajdonosok jobbára szintén csak önmaguknak, illetve családjuknak éltek.

Már a harmadik napja, hogy itt voltak.

A tábornok félig-meddig indignált hangon mondá:

— Hiszen nem tartóztatom, hogy ne szórakozzék. Tudja, hogy neuralgikus bántalmam ismét elővettek, nem kísérhettem tehát, — de ez ne gátolja, hogy sétálni menjem. Hisz csolnakázhat, tehet kirándulásokat — van itt elég megbízható vezető, fogadjon fel egyet, — míg ismerősrre nem lel, majd szórakoztatja a vidék!

Mint hófehér selyem szőrű nyulánk angora macska, lassan odalépkedett férjéhez, lehajolt hozzá, kebléhez ölelé ezt az öregedő fejet, és csókot nyomva a barázdás homlokra, édeskészen duruzsolta;

— No hisz nem akartam megbántani, nem szemrehányás volt ez imént, — éppen csak efféle asszonyi szeszély.

Felegyenedett és végigsimitva fekete haját folytató:

— Lám édes öregem, megfogadom a tanácsát. Csolnakázni megyek. Adieu, adieu!

— Pá kis hamis!

Az asszony eltűnt hálószobája ajtaja mögött, hogy átöltözködjék.

II.

Junius eleje volt és tekintettel, hogy a saison jóformán még el sem kezdődött, a csolnakak állomáshelyén evezős nem is volt jelen. Midőn tehát a tábornokné a tó partjához érkezett, egy ott foglalatokodó parasztot kildött evező után. Ez csakhamar megérkezett.

Hatalmas szál ember volt. 28 éves lehetett; a stájer helylakók öltözékében. Vállai szétfeszíteni látszottak a zöldes daróc kabátot, mezitelen térdén alul pedig a rövid, zöld hegy-mászó-harisnya alatt kidagadtak pompáson formált lábizmai.

Kalappal kezében ott állott a tábornokné előtt, szelid nézésű kék szeméit ráfüggesztve.

Az asszony kedvetlen, mondhatni műértőleg jártatta végig tekintetét a férfi álléa alkantán és barátságosan kérde:

— Hogy hívják?

— Moser Hans — volt a felelet.

— Csolnakázunk vagy egy órácskát.

Moser Hans beugrott egy ladikba, leveté kabátját, ingujjait feltúrva rendbe hozta az evezőket és ezek után besegíté a bárónét a lengő csolnakba.

A tó közepe felé evezett.

Az asszony közömbös kérdéseket intézett az evezőshöz, mialatt pillanatra sem vevé le szeméit annak az evező-csapások alatt dagadó karbicepeiről, a kidomboruló mellkasról.

Felsőhajtott: férjére gondolt...

A csolnak szelid imbolygása, az evező-csapások szabályszerű közömbös felhangzó locs-csanása, a hús fuvaltatu szellő, mely bodros haját még kuszáltabbá tevő, — a tavat szegélyező impozáns szikla-merevedek látása szentimentális hangulathoz ringatták.

Oly szép volt körülötte minden!

A Dachstein napsugárakat büszkén viszaszorgató messze-messze gletserei, északnyugaton a tó partjáról a Loser felhőknek törő alakatlan szürke sziklatömegei, délnyugaton a Tressenstein fenyvesekből kinyuló fejnýtott hüvelykujj formájú sziklacsucsával és a Tris-

Leányainkkal sem szerencsésebb a helyzet. Ahelyett, hogy megtanulnának sütni, varrni, főzni s leányábrándjaik az egyszerű, becsületos, erős férfi által alapítandó családi élet eszménye körül forognának, hogy igazi jó anya, jó feleség váljék belőlük, tolnak a tudományos pályára. A család utolsó garasát, utolsó vánkösát adja oda, hogy diplomát kapjon a kisasszony. A leány belefekszik a tudomány mysteriumába, tanul esztétikát, irodalmat, filozófiát, logikát, öltözködést, házbereendezést, igényei kifejlődnek annyira, hogy ő már más világban él, más alakról álmodik. Az anyaság és feleség fogalmát csupán Golimberti kalapjaival, Monaszterly kosztümjeivel s fogadó napokkal tudja összeegyeztetni.

Az iskola padjain szőtt ábrándok keserü valóra válnak.

Az utolsó vánkös árán diplomát szerzett leány édes álmából iszonyu jelenre ébred.

Nincs állás, mert tultermelés van mindennütt. Beáll a szükség! A hosszú tanulás alatt kimerült a család. Az éveken keresztül fehér kacsóit ápoló diplomás kisasszony átka lesz a családjának.

Mit tegyen? Az éhség rossz tanácsadó. Dolgozni ilyen kezekkel nem lehet, férjhez menni? Ki venné el, hisz semmije sincs. Az iparosnak pedig csak teher.

Jön a lejtő — s a körutak gázlámpái közül egy fehér ruhával több jelenik meg az éjben.

Gondolkodjunk csak ezek felett. Nem a kormányzati politika bünei ezek, hanem a társadalméi. Félre az urhatnámsággal. Dolgozzunk, a munka nemesít. S ha iparunk, kereskedelmünk van, akkor megteremthetjük a független Magyarországot — mindannyiunk édes, boldog álmát.

— **Városi közgyűlés.** Nagymihály város képviselőtestülete f. hó 7-én délután rendkívüli közgyűlést tartott, melyen Szlodek József közs. bíró elnökölt. A közgyűlés első tárgya a köztemető kisajátítási ügyében kiküldött bizottság

eljárásáról előterjesztett jelentés tárgyalása volt. Többek felszólalása után elfogadták az előadói határozati javaslatot, mely szerint, tekintettel arra, hogy a kulturmérnöki vélemény szerint a köztemetőnek képező földterület talajvíze miatt e célra nem alkalmas, az erre nézve engedélyezett kisajátítási eljárás foganatosítását, a nyert jogfenntartása mellett, felfüggesztik. Kimondta határozatában a képviselőtestület azt is, miszerint az új köztemető céljára Hozspodár János és társainak a „Funduse” nevű dűlőben elterülő, összesen mintegy 10.000 □-ól kiterjedésű ingatlanait óhajta megszerezni s e tárgyban a községi törvény 110. §-a értelmében újabb közgyűlést tart, melynek határidejűl 1903. évi augusztus hó 10-ik napjának d. u. 3 óráját tűzték ki. Ezután Ungvármegye alispánjának Sztrajnyán község Laborczpart védelmi munkálataira vonatkozó hirdetményét tárgyalták és megtették e tekintetben a kellő intézkedéseket. Majd felhatalmazták a községi elöljáróságot, hogy a Laborczpart védelmi munkálatokból még ez évben foganatosítandó védőtöltés szakasz áthelyezésénél a községi közmunka címen előirányzott 2000 koronán felül befolyó összes közmunka váltásösszeget felhasználhassa. Végül Vas József állami iskolai tanítónak kérelme folytán 100 korona segélyt szavaztak meg.

VEGYES HIREK.

— **A bíróság köréből.** Garbinszky Sándor kir. aljárásbíró szabadságát e hó 10-én kezdi meg és távollétének ideje alatt az ügykörébe eső teendőket Matyasovszky Mór kir. járásbíró fogja el látni.

— **A második óvoda.** A gróf Sztáray Antal-féle alapítványból felállítandó óvoda nem miként tervezve volt a Templom téren, hanem mint értesülünk a Kapitány-utcában, a néhai Szirmay József által lakott házban lesz elhelyezve.

— **Az új postahivatal.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter tényleg megkötötte Lászlóffy László utbiztossal a postahelyiségekre vonatkozó szerződést. Az új postaépület a parochialis földök első belfelkén a Görgey féle ház szomszédságában lesz építve. A szerződés 10 évre évi 2400 korona bérfizetés mellett kötöttet meg és 1904. évi aug. hó elején a helyiségek átadandók.

— **A nagy-kapos — deregnyő — málcza! vasut** ügyében az érdekelt községek most folytatják a tárgyalásokat a vállalkozóval. Ha a hozzá-

járulásra a megállapodás létre fog jönni az érdekeltek között, úgy a vasut kiépítése biztosítva van.

— **Uj építkezés.** A fő-utcai Strömpl-féle ház, a melyben a Malatinszky-féle borbély és fodrász üzlet van, legközelebb le fog bontatni és új emeletes ház jön helyére. Ez is azon házak egyike, a mely a fő-utcaknak épenséggel nem válik díszére.

— **Tűzoltói mulatság.** Az önkéntes tűzoltói egyesület nyári mulatsága mely igen fényesnek ígérkezik július hó 19-én a „Vörösház” erdőben fog megtartatni.

— **Kedvezményes vasuti jegyek a Rákóczy-kiállításra.** A kassai Rákóczy-kiállításra július 26-tól szeptember 20-ig 33%-os vasuti kedvezményes jegyek kaphatók lapunk kiadóhivatalában.

— **Eladott birtok.** A Grubiczy-féle rákóczi 600 magyar hold területű birtok és erdő eladott. Az új birtokosok a birtokot parcellázni fogják.

— **Anyakönyvi statisztika.** A nagymihályi m. kir. anyakönyvi hivatalban az elmúlt félévben 121 születési, 93 halálozási és 24 házasság kötési eset lett bejelentve. A mint látjuk, a szaporodás 28 lélek, a mi bizony vajmi kevés.

— **A Francziska szoborra** városunkból a következő adományok folytak be Dr. Eperjesy Lajos ügyvéd gyűjtőívén: Czibur Bertalan, Átalános ipartestület 20—20 K.; Dr. Eperjesy Lajos, Horváth Sándor 10—10 K.; Dr. Fuchs Ignátz, Strömpl Gábor, Spiegel Samu, Widder Béla 5—5 K.; Müller Mór 4 K.; Tomko György 3 K.; Dr. Füzesséry Dezső, Brünn Mór, Rosenberg Ignátz, Chira László, X. Y., Rakovszky Aladár, Garbinszky Sándor 2—2 K.; Vasily János, Vass József, Widder Bertalan, Dick Samu, Lászlóffy László, Fröhlich Gyula, Buzay Gusztáv, Matsenyik Ede, Kiss Lajos, Kuzsma János, Malatinszky László, Petranics György 1—1 koronát adományoztak. Összesen 118 korona folyt be, mely Rozsnyó város polgármestere, mint a szoborbizottság elnökének be lett küldve.

— **Csepürágók és kintornások.** Az előjáróság egy idő óta annyi sok kintornásnak, csepürágónak, majomtáncoltónak ad engedélyt mutatványokra, hogy ezek a látványosságok (?) és hallományok (?) kellemetlenek a közönségre, sőt alkalmasok, hogy az utcákon a közlekedést megakasszák. Ma egy zongora-verklis, majd ismét egy szerencsétlen ő szerkezetű verklis hangja, más-kor meg majomtáncoltató oláhok intéznek rohamot az emberek és idegeik ellen. A közönség boszan.

selwand partig húzódó meredek sziklafala, — mind, a napsugarak a páras levegőn való át-sűrűsödése által képződött gyengén kékes, ritka ködfátyolba burkolva.

A tó közepére érve felkérte Mosert, hogy énekeljen el egy népdalt.

Moser Hans lebecsájtá az evezőket és rázendített bariton hangján, mely visszhangzott a környező sziklákról:

Mein Diandl is weiss und roth
Weiss wie da Schnee, —
Das macht halt das Wasser
Vom Altausser See . . .

Rövidke szünet után újra belekezdett:

A Lieb dö recht stark is
Dü plaudert nit gern,
Wie's Wassa waas tuf is
Nit rausch'n wirst her'n . . .

azután elhallgatott.

A báróné keresztbevetett térdére könyökölve a tó kristálytisza vize nézésébe merült.

Hans tovább evezett. A locsanásra a báróné feltekintett; látta hogy amannak szeméi a tulparton kalandoztak, pedig mint magában gondola rajta is volna jócskán mit nézni.

Ismét megszólítá kelet felé mutatva:

— Miféle hegy amaz ott?

— A Trisselwand. 1773 méter magas.

— Ah! könnyen feljuthat oda az ember?

— No belekerül úgy három és fél, négy órába.

— Ismeri az utat?

Moser Hans mosolygott.

— Hisz a kenyerem, vezető is vagyok.

— Ugy? No akkor holnap reggel, ha szép az idő, megmászunk a Trisselwandot. Jó lesz?

A báróné ránevetett, hogy Moser Hans zavarba jött.

— Megtenné a ferasztó utat?

Naívu! tette hozzá:

— Akkor korán kell ám kelni!

— No hány órakor?

— Legkésőbbén öt órakor kell elindulnunk.

— Talpon leszek. — Legyen tehát holnap akkortájt a Felsenhort villában. Ertette?

Midőn partot értek és a báróné felkelt, hogy partra szálljon, elcsusztott a nedves ladik-fenekén; a parton álló Moser Hans még jókor derékon kapta, s könnyű pehelyként kiemelte a parta.

A szép asszony mélyen elpirult és — köszönöm, tehát holnap! — szavakkal villája felé sietett el.

Csipője körül érezte még otthon is Moser Hans acélmárkának szorítását, — és ebben a szorításban volt valami kéjes, amit önmaga előtt is restell bevallani.

Az éjjel fura egy álma volt. Álmodta, hogy Moser Hans ismét derekon kapja és emeli — emeli fel szédületes magasra, míg el nem érik a Trisselwand csucsát, hová kacagva leteszi. Részben hálából, részint félelemből átöleli Hans izmos vörös nyakát, mire mindketten elszédülnek és lezuhannak a mély tóba.

III.

Felértek végre a Trisselwand csucsára.

Az asszonyka arca majd kiesett a pirosságtól. Nem a hegymászás, nem a megerőtetés tette.

Ellenkezőleg. A hol csak lehetett, igénybe vette Moser Hans segítségét. Ha csermelyt kellett körül köre ugorva átlépniök, Hansot szólítá, ez átemelje egyik partról a másikra.

Míg átemelte, megremegett a testét átjáró, vérén keresztül hullámozó bizsergő érzéstől, mit e férfi érintése okozott.

Sziklába vájt lépcsőkön, szinte vitelni engedé magát általa; Hans átfogta derekát, így segíté fel a magasba.

Felérve, a báróné alig bírt megállani lábain; perzselte az asszonyt e Hercules közzel-léte, a tudat, hogy e férfivel messze területen édesegedül van. Eggedül, eggedül e grandiózus természet ölében.

Mohón szívta magába a fenyőillatos levegőt; az ózon megkönnyíté a légzést, — könnyűnek látszott előtte minden élet, világ, — szerelem.

Ah igen, a szerelem! Ez az! . . .
Ez dagasztja a megszakadásig szívét, ez tölti be gondolkodásának minden fázisát.

A szeméi előtt elterülő paoráma kör-táncot kezd lejteni előtte . . .

Érzi, hogy ereje lankad, hogy nincs már határozott öntudatnál, ámde lihegve a vágtyól, mérhetetlen szerencsétlenség tudja magát, hogy e férfi itt oldalánál látva vergődését, elmerülve barátságban, mit sem vesz észre.

Inogó térddel tett előre egy lépést. Egy lépésnyire volt csak a sziklafal szélétől, melynek töve 1400 méter mélységben az altausseei tó partján volt.

Ismét férjére gondolt; eltemetett ifjuságára. Be jó lenne megtenni ezt a lépést előre! . . .

Moser Hans, ki a báróné exaltált viselkedését a természet szépségei okozta elragadtatásnak tulajdonítá, hozzálépve figyelmeztette, hogy vigyázzon, könnyen elszédülhet.

A báróné el is szédült, — de hátrafelé. Moser Hans karjai közzé.

Hogy le ne roskadjon, karját Hans nyaka közé fonta. Fejét hátravetve, félig zárt szempillái alól kérőleg nézett fel a férfira, nedves ajkai pedig csak ezt tudták dadogni:

— Hans, . . . ah, szenvedek!

codik ugyan, de ezen szükségtelen mutatványok elhárításán nem segíhet, mert mindeniköknek ott van zsebükbe a 2—3 n pra kiadott engedély, a minék kiadását a legszűkebb határok közé kellene szorítani.

— **Uj zászlótj-paracsok.** A S. A. Uj helyben állomásozó honvédszázalaj parancsnokává *Ladzin* Rajmond neveztetet *Bernard* Jenő helyére.

— **Anyakönyvt kinevezés.** A magyar kir. belügyminister a nagy kemencei járásba *Szombathy* Sándor segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesé nevezte ki.

— **A szobránczi fürdő igazgatósága** e hó 12-én rendezi a II-ik verseny- és díjlövészetet 5 nyereménnyel. Minden résztvevő saját fegyver- és töltényével lehet serételt a 30 lépés távolságból feldobott üveggyolyóra. Kezdeté d. u. 2 órákor. Este Lányi Gyula zenéje mellett tánc.

— **Tisztviselők szabadsága.** Az alispán *Malonyay* Tamás főszolgabírónak július 5 étől hat heti, *Diós. egyh* János főszolgabírónak július 18 étől kezdődő négy heti szabadságidőt engedélyezett; *Somosy* Sándor szabadságidejét pedig orvosi bizonylat alapján további hat héttel meghosszabbította.

— **A turja-remetei méntelep** ménanyagának osztályozása, illetve sorolása július hó 18 án fog megtartatni. Ezen alkalommal az érdeklődő tenyésztőket és ügybarátokat mint egyébkör, úgy most is szívesen látják. A méntelepen a jelzett napon kislejtették, de tenyésztésre még használható ménnek mindjárt a helyszínen el fognak adatni.

— **A csekkforgalom népszerűsítése.** A kereskedelmi minister a postatakarékpénztári csekkforgalom népszerűsítése érdekében az e forgalomra nézve 200 Koronában megállapított törzsszösszegnek 100 Koronára való leszállítását rendelte el. A minister ez intézkedése módot akar nyújtani arra, hogy a postatakarékpénztár csekkberendezését most már a kisebb gazdasági körök is nagyobb mértékben használhassák. Megmarad azonban az az intézkedés, mely szerint oly esetekben, midőn valamely csekkszámlán az összeforgalom a törzsbetéthez képest aránytalan mértékben öltene, a törzsbetéthez megfelelő tölemelése követelhető. A törzsbetűt leszállítására vonatkozó eme rendelkezés augusztus 1 én lép életbe.

— **Rákóczi album.** A Rákóczi szabadság harc kétszázados évtordulója alkalmából értékes, becses és időszerű ajándékkal kedveskedik olvasóinak a legrégibb és legnagyobb, legjobban szerkesztett, független irányu magyar napilap: az

Moser Hans bámult csak a karjai közt kinlódó remek asszonyra: — szegény feje nem tudta mitevő legyen vele.

Eddigi bizalmasságait észre nem véve faragatlan, becsületesen naiv gondolatmenetével, nagy darab szívével, melyet egészen betöltött az ő piros-pozsgás, szöke Mirel felesége kicsiny babájival. Ama tiszteletteljes távolságból, melyből a neki idegen világban élő bárónéra fellekintett, a maga nyers megfigyelő képességével nem látott a tábornoknében egyebet, mint az exel nz titulus, mely előtt a magafajtájú ember kalaplevéve várja a parancsot, melynek tel: sítése számára a kenyeret jelenti. Hogy e titulus szoknyát visel, eziránt nem volt érzéke.

Most azonban, midőn karjai között tartá ezt az illatos testet, melynek melegét ott érezte kezén, mely a pihető kebelhez ért, — érezte a selyem turista bluzon keresztül annak fűzetlen formáit; ekkor ereiben gyorsabban keringett a vér, és végre midőn a asszony azon kért módon keresztnevécn szólítá, — ekkor mondta meg csak a vére az eszének, hogy az excellenz egyszersmind asszony, mint a többi, húsból és vérből.

Pillanatra görcsösen vonaglott össze a kéz, mely ott pihent az asszony szíve felett, de tekintete ekkor megakadt lenn a mélységben fekvő Alt-Ausseben.

Mirel, ennek az oltár előtt tett esküje, az öreg plébános egy egész életre szóló intő szózatja, gyermeke, — villámszerűleg cikáztak át agyán, — és azonnal kijózanodott. Becsületel lelkéről elrebbent a csábítás vampyrja.

Nagyot lélegzett, hogy erőhöz jusson, majd midőn az asszony, mindjobban ingerelve reáveté várakozás teljes tekintetét, lehajolt hozzá és részvétteljes hangon kérde:

— Ah excellenz, — elszédült?

Somorjay Arthur.

Egytörtés. Egy Rákóczi album lesz ez a kiválóan becses díszmunka, a melynek nagyobbik fele a kétszázadosztendős dicső események írásban és képből való ismertetésének és bemutatásának lesz szánya. A Rákóczi korszak lesz tehát az album főtárgya s hivatott művészek képei, a legkitünőbb írók és történe tudósok, valamint politikusok tanulmányai festik majd híven ezt a hatalmas időszakot. . . . Ezen felül persze az év minden kiemelkedő eseménye és a magyarság minden nagy érdekének jut tér az albumban s lesz ezeken kívül nagy irodalmi része is, a mely díszére válik majd minden könyvtárnak. Mutatóul ez albumból minden olyan belépi előfizetőnek a kiadóhivatal azonnal küld teljesen ingyen és bérmentesen egy gyönyörű kartonlapot, a mely *Kossuth Lajos leg hízebb arcképe.* A kép, a mely sok mással együtt az album egyik melléklete lesz. *Morelli* tanár metszése és a *Franklin Társulat* kitűnő nyomdájából kerül ki. Az évközben járó kedvezésekből az a karácsonyi ajándék nem von el semmit. Nagy ünnepi mellékletek, bőséges irodalmi rész, a legkitünőbb regények, nagy események idején külön kiadások és külön mellékletek sohasem maradnak el. Az Egytörtés megrendelhető egy hónapra 1 frt 80 krért a kiadóhivatalban: Budapest, IV., Vármezeje utca 11. szám.

SZINHÁZ.

F. évi július hó 3-án vonult be társulatával Monory Sándor városunkba s július 4-én Molnár Ferenc ismert bohózatával megkezdte előadásai sorozatát.

Bizvást mondhatjuk, hogy egy a társulat organizatiója, fegyelmezettsége, mint a szerepek kellő módon való betöltése kellemesen lepett meg bennünket, annak dacára, hogy néhány év előtti szerepléséből ismerjük már Monory Sándort, mint olyan embert, kinek neve programot jelent, a tisztesség és lelkiismeretesség programját.

Kétségtelen ugyan, hogy vannak hiányok, melyekre majd rámutatunk, de egyrészt olyanok, melyeket pótolni, melyeken segíteni lehet, másrészt olyanok, melyeket a társulat jellegére való tekintettel — nyári társulat — s figyelemmel járásunk közönségének nem kielégítő számára — menteni lehet.

Részletesen alább számolunk be:

Szombat (július 4-én) »A Doktor úr« Molnár Ferenc bohózata ment elég jó szereposztással. Baróthy Jenő (Sárkány) ugyan kellőleg fogta fel s igyekezett kidolgozni szerepét, azonban kapkod, mely körülményt egyrészt idegességének, másrészt gyakorlatlanságának tudjuk be. Egyébként ambíciózus színész, ki akar valami lenni s hiszük hogy lesz is. — Kabinet alak volt Puzsér (Ágotai). Két kifogásunk van azonban. Az egyik, hogy Ágotai, ki szintén régi ismerősünk, — per tot discrimina rerum — még mindig nem szokott le tulszásairól, a másik, hogy — bár becsüljük az önézetet — ez a tulajdonság azonban Ágotainál túlerősen van kifejlődve. Mintha hallanánk, hogy »no hallja!« De hát mi mégis megmondjuk. — Csató (Rajcsányi) inkább huszárgenerális volt, mint rendőr fogalmazó. Ennyi erővel lehet hadjáratot nyerni, de nem szép asszonyt hódítani. — Jó volt Cseresnyés (Keller).

Vasárnap (július 5-én) Buchbinder bohózata, (inkább paródiája) a »Postás fiu és a hugament jól látogatott ház előtt, gördülékeny előadásban. A darabot Krasznai Mariska (Felhő Klazsa) és Ágotai (Felhő Muki) tartották; előbbi kellemes énekével s bájos táncával a közönséget több ízben nyílt színen zajos tapsra ragadta. Nagyon feszesek voltak Bethleni (Csipkés) és Baróti (Szalánczi báró). — Egyed Lenke kozák táncia megérdemelt tetszésben részesült.

Hétfőn (július 6-án) »Zsába« ment, Hennequin és Duval kitűnő vigjátéka, bárulatonan döcögő előadásban, a döcögősséget a szerep nemtudás számlájára írhatjuk. Mindazonáltal kitűnőek voltak Szapári Janka (Leclapierné) és Ágotai (Marcinelle). Nagyon kedves volt Colette (M. Kovács Aranka).

Kedden (július 7-én) Káldy Mariska felléptével, Blum és Toché operetteje »Ádám és Éva« ment jól látogatott ház előtt, jó előadásban. Káldy Mariska ismert rutinirt színésznő, ki most sem tagadta meg magát, s kellemes énekével s discret játékával több ízben zajos

tapsra készítette a közönséget. Zajos tapsot aratott s nagy hatást keltett a chanssonette jelenetével, melynek táncát közkívánatra meg is ismételte. — Jó Adramalek volt Ágotai.

Szerdán (július 8-án) Sinkievicz átdolgozott s színre alkalmazott »Quo Vadis«-a ment gyér publicum előtt, élvezhető előadásban. Az összes szereplők helyükön voltak s tudásuk javát adták. Különösen excellált Rajcsányi (Marcus Superbus), ki valóban nagy gonddal dolgozta ki szerepét s megérdemelte a felhangzó gyakori tapsot. Kitűnő volt Stephanus szerepében Krasznai Mariska, ki szintén nyílt színen aratott tapsot. Az ensemble megfelelő volt.

Csütörtökön (július 9-én) »Az izé« operette megy.

Palamedes.

IRODALOM.

Napoleonnak hódító pályája akkor jutott el delelőjére, a mikor a Notre Dameben fejére tette a koronát, 1804. december 2 án. Jellemző, hogy ő maga tette a fejére, a mint hogy maga szerzte meg s maga nyitott utat magának a trónig, a hová mások odaszületnek. O érintette a császárné fejéhez is koronája szelét s erről a jellenetről gyönyörű képet is festett Jaques Louis David; ezt a képet most a versaillesi történelmi képesarnokban őrzik. A mikor a világ új urat kapott, ennél az eseménnyel ott volt a pápa, a császár atya, Murat, Bernadotte, Talleyrand, az egész Bonaparte család s Franciaországának minden nagy neve.

A fényes ünnepélyben a biforfüggönyök mögött, a melynek közül a császár anyja nézte fia felmagasztaltatását, a ki Europa cészárja lett s csaknem az Istenek közé emelkedett, mint a régi császárok, a biforfüggönyök mögött már ott leselkedett a gyász és Napoleon végzete.

A koronázásról közli David képt a Nagy Képes Világtörténet logutóbb megjelent 187. tüzete.

A 12 kötetes nagy munka szerkesztője Marczali Henrik, egyetemi tanár, ki egyuttal a kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kotet ára díszes félbörkötésben 16 korona; füzetenként is kapható 60 fillérével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénrtársaság Budapest, VIII., Ullóut 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján, havi részletfizetésre is.

CSARNOK.

Jakab víziói.

A vádolt: Különös betegség van énekenem, nadságos elnök ur. A profeszor urak is tanulnak rajtam, hanem aki a tandíjat fizeti, az én vagyok. Kérem: hónapok óta nem eszek, nem alszok; térdeim nyilálnak, füleim zagnak, kezem, lábam reszked. Ejjel-nként hallucinálok. Vízióim vannak. Tegnap például azt képzeltem magamról, hogy én vagyok a híres tizenhatodik paragráf, és csak úgy remegtem a félelmtől, hogy agyoncsépelik engemet.

Az elnök: Ne fecsejgen annyit, mindez nem ta tozik a dologhoz.

A vádolt: H-j, dehogynem, dehogynem! Hiszen ha nem volnék beteg, nem állnék itt a tekintetes, nadságos urak előtt. . . Elmentem a doktorokhoz. Az egyik profeszor ráu tukmáli, hogy ideges vagyok, és hideg vizet rendel; a másik meg a langyos viznek adja elsőbbséget; a harmadik masszást, a negyedik villanyozást ajánlja; az ötödik medicinákkal tölti meg szegény gyomromat, a hatodik levegőváltozást proponál; a hetedik koreken kimondja, hogy elpatkolom magam, ha nem tartok a Kneipp-kurát; a nyolcadik svéd-tornát rendelt; a kilencedik kimondi a szentenciát, hogy egyes egyedül a hipnózis az, ami engem meggyógyíthatja.

— Tessék! Hyenek a doktorok! Már most melyikre hallgassak a kilenc közül? Ha csak az egyikre hallgatok, mit szólja hozzá a többi nyole. Ha mind a kilencnek engedelmeskedek, arra sem marad időm, hogy testamentomot csináljak.

Mboh! Nem hallgattam egyikre sem és elha tároztam, hogy ezek után csak akkor megyek doktorhoz, ha visznek. Boesánatot kérek a doktor uraktól, hogy így beszéltek, de hát minék blo málják magukat. Mert az egyik sem rendelte, hogy kerüljek az asszonynépséget. Bercsényi Mária-rietől kaptam ezt a recipét és mióta csakugyan kerülök a szoknyát, bizony Isten, jobban érzem magamat. Pedig hát Bercsényi Mária sem nem doktor, sem nem lateiner, hanem egy közönséges schwindler.

Az elnök: Válogassa meg kifejezéseit!

Bercsényi Mór, a panaszos: Soh'se izgassa magát elnök ur! O csak beszéljen! Mondhat, amit

akar, azért mégis csak ötet fogják becsukni és nem engem.

A vádlott: Nadszerű! Ez a Beresényi Mária egy valóságos dodonai orákli. Pedig föl fognak menteni. Mert igaz ugyan, hogy hamisan kártyáztam, de jó védőügyvédet hoztam magammal. Ha azt akartam volna, hogy elítéljenek, nem vettem volna védőügyvédet . . .

Frangepán Árpád, védő: Pszt! Hallgasson! Az elnök: Térjünk a dologra.

A vádlott: Említettem az előbb, hogy vízióim vannak . . .

A panaszos: Vannak! Akkor hát kontra!

A vádlott: Rekontra!

A panaszos: Szubkontra! Tetszik látni: ilyen ő!

Az elnök: Ha még egyszer közbeszól, kivezettem!

A vádlott: Ne tessék bántani, nadságos ur. O csak beszéljen. Azért mégis csak ő fog pukkadni és nem én!

A panaszos: Szeretném látni!

A vádlott: En is. Tehát újra hangsúlyozok, hogy hallucinációk. Vízióim vannak . . . A multkoriban éjszaka lehunyam a szememet, azzal az eltökélt szándékkal, hogy becsületesen aludni fogok. Nagynehezen el is szunyokáltam s egyszerre csak ott termettem a Laudonutcai kávétermében. Tessék elképzelni a csodálatosomat, mikor az egyik asztalnál észrevettem a tők királyt, amint az egyik asztalnál kedélyesen borozgatott. Egy cigány a fölébe huzta a szemből szebb nótákat, s ez alatt a tők alsó szerényen töltögette a bort a király poharába.

Leültem a szomszéd asztalhoz és elbámészkodtam magam a különös vendégeken. Eszembe jutotta az a sok keserűség, amit nekem a tők király okozta.

— Mit busulsz öreg?

— Hogyne busulnék, mondok, amikor feleséged olyan kegyetlenül bánik velem. Valahányszor tökre megyek, mindig elfagyok.

— No hát ha csak ez a bajod, majd segít rajtad. Ide figyelj! Ha ezután tökre mészsz, tüstént gondolj reám, aztán huzz alulról egy kártyát, s én megjelenek csatlósom társaságában.

Es rámutatott a tők alsóra, aki mély hódolattal meghajította magát. Alig hogy ez megtörtént, benyitott a koresmába a tők ész. Az alsót egyszerűen elütötte, a királyt pedig vitte magával.

Fölebredtem; és ez idő óta annak a furesza szuggesziójának a hatása alatt voltam; örökösen a tők király lebegte szemem előtt, és alig vártam az estét, hogy megkezdhessem a ferli játékot . . .

Az elnök: Szóval ön azzal védekezik, hogy őnt a tők király szuggérálta és e szuggesztió hatása alatt a panaszostól elnyerte háromszáz forintot hamis játékkal. Mert azt maga is beismeri, hogy hamisan játszott. Az összes tanuk látták, hogy alulról osztotta a kártyákat.

A védő: Moravcsik és Ajtai orvos-szakértők meghallgatását kéri.

A közdárló ellenezi a szakértők beidézését, mert tudvalevőleg, hogy a vádlott egy notorius hamis kártyás. Fényképe ott van a rendőrség albumában.

A vádlott: (a panaszoshoz): Tudod mit Mária? egyezzünk ki ötven procentre. Adok neked százötven forintot, ha visszavonod a panaszot.

A panaszos: Hadd lám!

A vádlott: (Atadja a pénzt.)

A panaszos: Am jól van: visszavonom a panaszt. A Beresényiek mindig gavallérok voltak.

Az elnök: A további eljárás megszüntetett. Elmehetnek.

A vádlott: Nü! előre megmondtam, hogy el nem itélnek. Kiegyeztem százötven forint haszonnal. Hanem azért megmaradok amellett, hogy a Beresényi Mária egy közönséges schwindler.

Gutius.

Felolós szerkesztő: **Dr. Kállai József.**
Főmunkatárs: **Dr. Kellner Mihály.**
Kiadóhivatali művezető: **Lándai József.**

Hirdetések.

1518/1903. tk. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagymihályi kir. járásbírósg mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Müller Salamon nátafalvai lakos végrehajthatónak, özv. Sándor Jánosné a körtvélyesi lakos végrehajtható szentvédő elleni 260 kor. tőkekövetelés és jár. irántívégrehajthatási ügyében az árverést a nagymihályi kir. járásbírósg területén lévő, a nátafalvai 28. számú tkjvben (135—137.) 719. 851. (1096—1097) 1245. 1303. (1514—1515.) hr. sz. a. felvett s B. 18. sz. alatt özv. Sándor Jánosné, szül. Ragán Ilona végrehaj.

szentvédő nevének álló illetőségre 152 kor., továbbá a nátafalvai 126. sz. tkjvben 395—397. hr. sz. alatt felvett s B. 7. sorszám alatt ifj. Sándor György; B. 9—12. sorsz. alatt Sándor György, Sándor Mária, Jevín Jánosné, Sándor Anna, Sándor Miklós kiskoru társtulajdonosok és B. 13. sorszám alatt özv. Sándor Jánosné szül. Ragán Ilona végrehaj. szentvédő nevének álló egész belsőségre a végreh. törv. 156. § a alapján 640 korona, továbbá a nátafalvai 188. sz. tkjvben A. I. 819. 948. (1078—1079.) 1204. 1277. 1278. 1336. (1500—1501.) 1649. II. 889. (1028—1031.) 1224. 1346. (1476—1477.) III. 763. 1835. IV. 893. 946. 1070. 1071. 1202. 1340. (1496—1497.) 1683. hr. sz. alatt felvett s a közös legelő illetőségéből is, B. 16. sorsz. alatt özv. Sándor Jánosné szül. Ragán Ilona végrehaj. szentvédő nevének álló illetőségre 480 korona, továbbá a nátafalvai 336. sz. tkjvben 1279. hr. sz. alatt felvett s B. 4. sorsz. alatt Forjő Anna, Zubkő Jánosné, B. 6. sorsz. a. Forjő Mihály, B. 8. sorsz. a. Sándor György, B. 9—11. sorsz. a. Sándor Mária, Jevín Jánosné, Sándor Anna, Sándor Miklós kiskoru, B. 12—13. sorsz. a. Forjő Mihály, Forjő Anna társtulajdonosok és B. 14. sorsz. a. özv. Sándor Jánosné szül. Ragán Ilona végrehaj. szentvédő nevének álló illetőségre, tehát az egész ingatlanra a végreh. törv. 156 § a alapján 210 korona, továbbá a nátafalvai 375. sz. tkjvben. (1833—1834.) hrsz. a. felvett s B. 6—10. sorsz. a. özv. Sándor Jánosné szül. Ragán Ilona végrehaj. szentvédő és Sándor György, Sándor Mária, Jevín Jánosné, Sándor Anna, Sándor Mihály és kisk. Sándor Miklós társtulajdonosok nevének álló egész ingatlanra a végreh. törv. 156. § a alapján 10 kor., végül a nátafalvai 227. sz. tkjvben (994—995.) hr. sz. a. felvett s B. 12. sorsz. a. özv. Sándor Jánosné szül. Ragán Ilona nevének álló illetőségre 43 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik azzal, hogy a 28. sz. tkjvben C. 40. 41. sorsz. alatt 227. sz. tkjvben C. 1. 2. sorsz. alatt Rudas János és neje javára bekebelezett szolgalmi jog az árverés által nem érintetik, ugyszintén a 126. számú tkjvben C. 16. sorsz. a. özv. Sándor Györgyné és a 336. sz. tkjvben C. 1. sorsz. a. özv. Forjő Mihályné javára bekebelezett özevgyi jog sem érintetik, minthogy pedig a nátafalvai 375. sz. tkjvben C. 22. sorsz. a. Konczok Lajos szolgalmi jogát egyes tehertertelek megelőzik, ezek kielégítésére szükségesnek mutatkozó összeg 650 koronában megállapítottatik és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1903. évi augusztus hó 17-ik napjának délelőtti 9 órákor** Nátafalva község birájának házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 15 kor. 20 fil. 64 kor., 48 kor., 21 kor., 5 kor., és 4 kor. 30 fillért készpénzben, vagy az 1881. LX t. c. 42. § ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1 én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. § ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX t. c. 170 § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbírósg mint tkvi hatóság Nagymihályban, 1903. évi június hó 8 án.

Garbinszky, kir. aljbíró.

Bérbe adó

f. évi október hó 1-étől a Spiegel-féle fő-utczai házban egy lakás, mely áll 2 szobából, 1 konyha és 1 előszobából.

GOLDSTEIN JAKAB
szobafestő.

Hirdetmény.

Méltóságos Gróf Sztáray Gábor ur tulajdonát képező ORESZKAI erdőbirtokon gyakorolható

vadászati jog

1903. évi augusztus hó 1-től 1904. évi augusztus hó 1-ig terjedő időre alulírott mint bíróságilag kirendelt zárgondnok ügyvédi irodájában Nagy-Mihályon **1903. évi július hó 19-én d. e. 10 órákor** nyilvános árverésen bérbe fog adatni.

Az árverési feltételek ugyanott bármikor megtekinthetők.

Dr. Fuchs Ignác,

ügyvéd, bíróságilag kinevezett zárgondnok.

226. V. sz.

1903.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a borszázsi kir. törvényszék 1903. évi 4018. számú végzése következtében Dr. Kállai József nagymihályi lakos ügyvéd által képviselt az Ungvári takarékpénztár javára Glüek Salamon ellen 400 korona s jár. erejéig 1903. évi május hó 6-án foganatosított kielégítési végrehajthatás utján lefoglalt és 1057 koronára becsült következő ingóságok u. m. szoba burtok és egyéb ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a nagymihályi kir. járásbírósg 1903. évi V. 113/2. számú végzése folytán 400 kor. tőkökive-telés, ennek 1903. évi január hó 6-ik napjától járó 6% kamatai 1/2% váltó díj és eddig összesen 100 kor. 85 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Nagymihályon alperes Glüek Salamon lakásán leendő eszközölésére **1903. évi július hó 13-ik napjának délután 3 órája** határidőül kitűzettek, és ahhoz a venni szándékozók oly megjelölésel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legutóbbi ígérőnek szükséges esetén becsárón alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, jelen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120. § értelmében ezen javára is elrendeltetik.

Kelt N.-Mihályon 1903. évi jul. hó 3-ik napján.

Pelles József,
kir. bírósági végrehajtó.

1250/1903. szám.

Hirdetmény.

Nagymihályi nagyközség előljárósága részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a községi határ azon földbirtokain, melyen az 1883. évi XX. t.-cz. 2. § a alá nem tartoznak és a melyek kiterjedésben 1646 kat. hold és 1180 □ ölet tesznek, a község a vadászati jogot 1903. évi augusztus hó 1-ső napjától, egymásután következő hat évre az 1883. évi XX. t.-cz. 3. § a értelmében nyilvános árverés utján bérbeadja.

Az árverés határidejeül **1903. évi július hó 18-ik napjának d. e. 10 órája** Nagymihály község házához kitűzettek és ahhoz a bérelni szándékozók ezen hirdetmény utján meghivatnak.

Nagymihály, 1903. július hó 5-én.

Tóth Árpád,
k. jegyző.

Szladek József,
k. bíró.

SCHICHT-SZAPPAN

VÉDJEJGYEK:

„SZARVAS“

vagy

„KULCS“

a legjobb, legkiadósabb es azért a legolcsóbb szappan Minden kártékony vegyületől teljesen ment.

Mindenütt kapható!

A bevásárlásnál különösen ügyeljen arra, hogy minden darab szappan a „SCHICHT“ névvel és a fent látható védjegyek egyikével legyen ellátva.